

WITTE VROUWEN

Ze verschijnen. Ze spoken. Ze voorspellen.

Monique Hendriks

Eerder verschenen boeken van auteur Monique Hendriks:

Thriller: "Heavy Metal Chick" - ISBN: 9789462548008

Chantal van Duizen is het bekrompen leven in haar Brabantse geboortedorp ontvlucht na een auto-ongeluk met Perla, haar beste vriendin. Het was niet zomaar een ongeluk, want toen Chantal ontwaakte na een harde klap, bleek Perla verdwenen te zijn. Het lichaam van de jonge vrouw werd teruggevonden in de nabijgelegen bossen. Perla bleek om het leven te zijn gebracht met een scherp voorwerp. Een zwaar trauma voor Chantal, mede omdat de dader nooit gepakt is. In Engeland heeft ze een nieuw leven opgebouwd en is ze een succesvolle metalzangeres. Een platencontract ligt in het verschiet en de band spurt omhoog in de hitlijsten. Alles zit mee, tot er lugubere gebeurtenissen plaatsvinden en het verleden weer heel dichtbij komt...

Non-Fictie: "De horror van animal hoarding" - ISBN: 9789463183567

Dwangmatige dierenverzamelaars zijn mensen die lijden aan een psychiatrisch ziektebeeld. Ze worden vaak ten onrechte gezien als dierenliefhebbers. Hun problematiek heeft ook niets te maken met een uit de hand gelopen hobby of afwijkende lifestyle. Het boek beschrijft vele praktijksituaties, achtergronden en interviews met deskundigen. Hoeveel slachtoffers moeten er nog vallen voordat er iets verandert? De harde werkelijkheid is schokkender dan velen vermoeden.

©Monique Hendriks

Titel: Witte Vrouwen; Ze verschijnen. Ze spoken. Ze voorspellen.

Auteur: Monique Hendriks

Kaftontwerp: Monique Hendriks

Website: www.moniquehendriks.nl

1^e druk: mei 2016

ISBN: 9789463183550

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Proloog

Over de hele wereld gonst het van de verhalen over in het wit geklede dames, die uit het niets verschijnen. Binnen allerlei culturen worden verslagen over deze gedaanten van generatie op generatie doorgegeven en nog steeds blijven ze de gemoederen flink bezighouden. Ieder land heeft er een naam voor. Het zijn Witte Wieven, Weiße Frauen, Dames Blanches, Dame Bianca's, Frades, Bílá Paní, White Ladies en Banshees.

Verhalen over deze spookvrouwen kennen veel overeenkomsten. Zo blijken ze meestal geen stoffelijke levensvorm te zijn die lijkt op de onze, laten ze zich niet altijd zien en tonen ze zich ook niet aan iedereen. Vaak zijn deze dames verbonden aan een specifieke locatie. Een aantal van hen heeft een aards leven geleid of een rol toebedeeld gekregen in vertellingen over heksen en feeën. Er zijn zelfs verschijningen die een bijzondere, geschiedkundige plek hebben ingenomen met massale pelgrimages tot gevolg.

Als iets mij fascineert, zijn het wel deze witte gestalten die al eeuwenlang worden gezien.

In dit boek omschrijf ik diverse cases, ervaringen, sagen en legenden.

Reis mee langs mysterieuze plaatsen en maak kennis met de merkwaardige facetten van vrouwelijke zielen in witte kleren. Verhalen over deze dames zijn er altijd geweest en zullen er waarschijnlijk ook altijd blijven.

Dit boek is geschreven met een kleine knipoog, maar tegelijkertijd met een bloedserieuze ondertoon. De witte vrouwen laten zich immers vaak genoeg zien. Bovendien zijn het niet altijd geesten, hebben sommigen vleugels en komen ze niet allemaal van onze aarde.

Monique Hendriks

Index

1. De witte vrouw als archetype	11
1.1 Witte dames als synoniem voor de dood	11
1.2 Een abstract beeld uit het collectief bewustzijn	12
1.3 Confrontaties en lessen	13
1.4 De onderliggende symboliek van "wit"	15
1.5 Vooroordelen en verlangens uit ons onderbewustzijn	17
1.6 Koud, wit en ijselijk gegil	
2. Spookhuizen	18
2.1 Orbs en witte juffers in Zeeuws-Vlaanderen	18
2.2 De rusteloze Hortence Dupont	23
2.3 Een onderzoek van de BBC in 1936	25
2.4 Politie en overheid op zoek naar spoken	26
3. Spokende kasteelvrouwen	28
3.1 Het spookt bij kasteel Gribben	28
3.2 Wanhoopskreten van Perchta	29
3.3 Celestine en haar hoerenjong	31
3.4 De witte decembermist	31
3.5 De Böse Käthl	32
3.6 De Wit-Russische Witte Panna	35
4. Witte gedaanten langs de weg	35
4.1 Dwalende zoekers	35
4.2 Heksenlichten en een stromend gewaad	36
4.3 Zeeuwse witte wuufjes	37
4.4 Het "auto-stoppeuse fantôme"	38
4.5 Een groet uit het dodenrijk	39
4.6 Je kunt beter niet met ze dansen	40
4.7 De Tsjechische Bílá Paní	40

5. Witte gidsen	42
5.1 Mijn gids Sarah	42
5.2 Behulpzame lichtwezens en geleide gidsen	45
6. Wetenden witten	48
6.1 Wijze vrouwtjes in holle heuvels	48
6.2 Voorspellende Vala's	49
6.3 De vrouw uit Endor	50
6.4 Gedaanten die een zielsplan ontvouwen	51
6.5 De dame van Kibeho	53
6.6 Koninklijke huisfeeën	53
7. Geesten verbonden aan materie	56
7.1 Voorwerpen met een vreemde kracht	56
7.2 De witte, vrouwelijke wajangpop	57
7.3 Het blozende schilderij	59
7.4 Witte reflecties in het glas	60
8. Opgeroepen witte verschijningen	61
8.1 Bloody Mary en Martha Jane Bury	61
8.2 Katie King	62
8.3 Een tempel om Julia te eren	66
9. Witte wezens en de ufologie	68
9.1 Een wit wezen in Hilversum	68
9.2 Nordics	69
9.3 Tall White Aliens	70
9.4 The little people	71
9.5 Getuigenissen over witte ufonauten	73
9.6 Vrouwelijke, witte buitenaardsen	74
10. Witte dames en dieren	76
10.1 Dierengeesten met spookbazinnetjes	76
10.2 De mannenhatende Eelissa	77
10.3 Een witte dame met sterk gezelschap	78
10.4 Dames die veranderen in dieren	80
10.5 Een nevel van witte duiven	81
10.6 Een fluitend wit vogeltje	82
10.7 Een lugubere regenboogbrug	82

11. Heilige witte dames	84
11.1 Schikgodinnen	84
11.2 Kuan Yin	85
11.3 Esclarmonde en de graal	88
11.4 Lucia de geleide	89
11.5 De nooit stervende berg	90
12. Wit is niet automatisch positief	93
12.1 Een duwend meisje zonder armpjes en beentjes	93
12.2 Linken met het verleden	96
12.3 Bijgeloof en rituelen	97
13. Verminkte witte dames	100
13.1 Gesis tussen vervallen muren	100
13.2 Een bruid zonder hoofd	100
13.3 Nog meer dames zonder hoofd	101
13.4 Een beschermende kasteelgeest	103
13.5 Het geheim van de witte vrouw	105
13.6 Het Kaimuki House	105
13.7 Het gouden hoofd van de witte rots	106
14. Watervrouwen	107
14.1 Nehalennia	107
14.2 De witte dame van het meer	109
14.3 De watergeest van Mummelsee	110
14.4 Aftekeningen op de golven van Maria's witte jurk	111
14.5 De Dame Blanche van Puivert	111
14.6 Boze waterwijfjes	112
14.7 De bodemloze Black Pool	112
14.8 Mélusine	113
15. Witte Verhevenen	115
15.1 Afgezanten van oude beschavingen bij Mount Shasta	115
15.2 Witte Broeders	116
15.3 Mysterieuze entiteiten bij le Pic du Bugarach	120
16. Witte helpers en gevleugelden	123
16.1 Niet alle engelen zijn mannelijk	123
16.2 Een engel zonder vleugels	125
16.3 Een witte gedaante op de gevoelige plaat	127
16.4 Boodschappen vanuit de andere wereld	127

16.5 Gevallen engelen	128
16.6 De sídhe	130
16.7 Engelen die zich aan kinderen tonen	131
16.8 Engelenlicht	132
17. Planten, bomen en witte dames	133
17.1 Plaats geen hopea of bananenboom in je tuin	133
17.2 Spookbomen en witte dames	133
17.3 Boomgebonden witte wijfjes	134
17.4 De witte-wieven-koele	135
17.5 Wit dat contrasteert met donker is vreselijk verdacht	136
17.6 De Japanse Yuki Onna	136
17.7 De Alrunen	138
17.8 Witte heksen	139
18. Witte gedaanten bij het bed	142
18.1 Afgeknipte haren in de eerste eeuw van onze jaartelling	142
18.2 Bedgeheimen	143
18.3 De witte vrouw! De witte vrouw!	144
18.4 Een koude, dwalende bruid in de slaapkamer	145
18.5 Een hemelse brief	145
18.6 Een lieve pleegmoeder in een witte jurk	146
18.7 Kraamvisite uit het hiernamaals	147
19. Zeemeerminnen	148
19.1 De geboorte van een nieuwe conspiracy theory	148
19.2 Een bleek huidje en een vissenstaart	149
19.3 De Kaaiman met haar rode ogen	150
19.4 Beloningen en rituelen	150
19.5 Het Verdronken Land	151
19.6 Lokkend gezang	152
19.7 Een heel oud scheppingsverhaal	152
19.8 De meermin als missing link	154
20. Witte, religieuze gedaanten	156
20.1 Het verhaal van Bernadette	156
20.2 De wonderen van Fátima	158
20.3 Afgekeurde Maria's	160
20.4 Witte dames op stoffige banken in Tsjechië	162
20.5 Verschijningen in Nederland	163

21. Items van witte dames	166
21.1 Een witte dame die een kind meezeult	166
21.2 Koetsen en spookpaarden	166
21.3 Spinnewielen	167
21.4 Sleutels, gifbekers, wapens en pijpjes...	168
21.5 Onvergankelijke materialen	169
21.6 Verborgen schatten	170
21.7 Een bal en grote tanden	170
21.8 Witte dames die spullen stelen	171
21.9 De bloedsteen	171
21.10 Het medaillon	172
22. Witte vrouwen afweren of verjagen	174
22.1 De Lonnekerberg	174
22.2 Dynamiet helpt niet	175
22.3 Ga niet wonen op een voormalige spookplek	175
22.4 Opsluiten heeft geen zin	176
22.5 Wie is er aansprakelijk bij ongevallen?	177
22.6 Triggerende inductoren	177
22.7 IJzer is iets om te onthouden	178
22.8 Smudgen	180
22.9 Meer verdrijfmethoden dan geesten	181
22.10 De erfgenamen van een ontraceerbaar kasteel	182
22.11 Een goede tip van een oude spokenjager	183
23. Witte vrouwen naar het licht	184
23.1 Een ere-Lichtsessie in de mergelgrotten	184
23.2 Een geest-cirkel	185
23.3 Een lichtpoort	187
23.4 Voorouderverering	187
23.5 Het doel van de geest achterhalen	188
23.6 Psychoscopie met een inductor	189
23.7 Dwalers spreken niet altijd de waarheid	190
24. Conclusies	192
24.1 Alven zijn het in ieder geval niet	192
24.2 Het Akasha archief	193
24.3 De spiritistische verklaring	193
24.4 Ectoplasma	194
24.5 Geesten gevangen tussen twee werelden	195
24.6 Tot slot	196

1. De witte vrouw als archetype

1.1 Witte dames als synoniem voor de dood

Dat er op dodenakkers witte dames spoken, is geen onbekend verschijnsel. Volgens legenden spookte er eentje op het kerkhof van De Wedze in het Friese Twijzel,¹ en durfden mensen in het Groningse Tweede Exloërmond niet langs de begraafplaats te lopen vanwege de witte gedaanten die dan in hun richting liepen.² Het valt overigens op dat sagen over witte vrouwen op zulke rustplaatsen, vooral in Friesland en Groningen verteld werden. Toch had het Zuid-Hollandse Meerkerk ook een naam voor dit soort witte verschijningen. Men noemde ze "de blinde bellies". Wie zo'n geest zag graven, kon er donder op zeggen dat er op korte termijn een dorpeling zou sterven.³ Dat het geloof in een witte dame, die op het kerkhof van Druten dwaalde, heel levendig was aan het eind van de negentiende eeuw blijkt uit een krantenbericht. De gedaante zou steeds jaarlijks verschenen zijn van 15 op 16 maart tussen twaalf en één uur 's nachts. In totaal stonden er daarom op 15 maart 1897 vijftig mannen en vrouwen te wachten om hiervan getuige te kunnen zijn, maar de witte dame liet zich helaas niet zien.⁴

Op sommige plekken gaat het allemaal net ietsje verder dan een gewoon spannend verhaaltje, zoals op het Union Cemetery in het Amerikaanse Easton dat de status *Most Haunted* kreeg. Op die locatie loopt een verloren ziel waarvan niet bekend is wie ze is. Ze huist er kennelijk al eeuwen, draagt een witte nachtjapon en zweeft soms ook naar een nabijgelegen godsakker. Een enkele keer staat ze midden op de weg, maar meestal dwaalt ze langs de grafzerken. Veel mensen proberen haar op camera vast te leggen en een aantal keren schijnt dat

ook gelukt te zijn.⁵ Ze wordt nog steeds gezien door veel getuigen en ook agenten en brandweermannen zagen haar.⁶

Geen enkele plaats lijkt meer tot de verbeelding te spreken dan een begraafplaats en een spokende vrouw lijkt een synoniem te zijn voor "de dood". Wellicht zitten zulke fantomen als een zinnebeeld van de dood nog sterker in ons brein verankerd dan Magere Hein met zijn zeis.

1.2 Een abstract beeld uit het collectief bewustzijn

Witte dames worden niet alleen op begraafplaatsen gezien, maar ook op diverse andere locaties. Komt dat omdat wij witte gestalten vooral associëren met spookachtig en spannend? De witte vrouwen lijken de oervariant te zijn van een archetype dat tot het menselijke, collectieve onderbewustzijn is doorgedrongen en ze worden misschien daarom over de hele wereld gezien.

Zijn het abstracte moeders? De Eva's in westerse tradities? Maria's die goedaardig of juist als een duivelse verschijningen tot ons komen om ons allemaal te misleiden of om ons het ultieme religieuze bewijs te leveren? Ze lijken allen vertolkers van het stukje duidelijkheid dat we zo hardnekkig ontberen, een aspect dat betrekking heeft op de verhuizing die we op de dag maken waarop we definitief onze ogen sluiten.

Als we ervan uitgaan dat deze witte damesgeesten écht bestaan, lijkt het een feit te zijn dat ze leven in een "geestelijke wereld", een land van spirits dat heel anders is dan *ons* fysieke bestaan. Een wereld die geweven is vanuit de menselijke gedachtegang, zoals esotericus en filosoof Rudolf Steiner (1861-1925) het verwoordt.⁷ Maar als de dames schaduwen zijn van ons denken, wie projecteert ze dan? *Wij zelf?*

De Zwitserse psychiater en psycholoog Carl Gustav Jung (1875-1961) stelt dat in dromen van vrouwen de innerlijke kern van de psyche vaak gesymboliseerd wordt door een superieur, vrouwelijk figuur in de vorm

van een priesteres, tovenaars, aardmoeder of godin. Vaak zijn dit soort vrouwen dan wezens die de weg wijzen of de dromer voorzien van kennis.⁸ Maar hoe zit dat met projecties die waarneembaar zijn gedurende het wakkere deel van ons leven? En waarom zien dan ook zo veel mannen de witte dames? Zou het kunnen dat we de witte dame wereldwijd kneden tot een anima van Jung⁹; in de vorm van het jonge, intuïtieve meisje, de heks of moeder aarde?

1.3 Confrontaties en lessen

In een oude zigeunervertelling met de titel: "De drie gouden haren van de Zonnekoning",¹⁰ is een machtige koning getuige van drie verschijnende, witte vrouwen die bij de wieg staan van de pasgeboren zoon van een arme kolenbrander. De drie dames voorspellen dat zijn dochtertje in de verre toekomst zal trouwen met dit kind en dat deze armoedzaaier zijn troonopvolger wordt. De koning doet alles om de door de geesten geschetste toekomst teniet te doen. Hij probeert het joch te laten vermoorden en als dat niet gelukt blijkt te zijn, stuurt hij de knul op een dwaalpad. De koning slaagt er niet in om het lot te veranderen, omdat de witte geesten over veel meer mogelijkheden beschikken dan hij.

Een ander sprookje, getiteld "Naar het Tooverslot van De Witte Vrouw",¹¹ gaat over een tovergodin die in een sneeuwwit slot met een zwarte poort in de bergen woont. Een paar jongens mogen bij deze witte vrouw kerstfeest vieren en er een sprookje beleven. Tijdens de reis geeft één van de jongens geld aan een arme vrouw. Kabouters en pages begeleiden de kinderen naar hun bestemming. Ze ontmoeten de mysterieuze vrouw, die gesluierd is en niet aangekeken mag worden. Één van de jongens baalt dat hij zijn geld heeft weggegeven aan iemand die het nodig had, want nu is hij niet in staat om daarvoor iets anders te kopen. Bij de witte vrouw leert hij echter dat delen een

belangrijke kerstgedachte is, waardoor hij opgelucht kan ademen omdat hij het goede deed. Bovendien kan hij anderen helpen met een gekregen cadeau, een ezelwagen. De dames verduidelijken respectievelijk dat het lot onveranderbaar is en dat het belangrijk is om te delen.

Witte, vrouwelijke spookwezens symboliseren in sprookjes vaak harde lessen, een vriendelijke behulpzaamheid of beiden, maar dan is er ook nog Alice in haar witte schortje die mogelijk door drugsgebruik¹² van de auteur een bestaan kreeg in wonderland. Lewis Carroll (1832-1898), het pseudoniem van C.L. Dodgson, liet de kleine Alice verdwijnen in een konijnenhol om te zwemmen in een zee van haar eigen tranen en te spreken met een konijn en speelkaarten. Vreemde drankjes, de rokende pijp van een rups en het eten van champignons, veranderden haar bewustzijn. Linken met alcohol, opium en paddo's zijn makkelijk gelegd en daardoor "verdacht". Het is voer voor psychologen die vooral Carrolls achtergrond trachten te doorgronden. Niet alleen het drugsgebruik, maar ook de weergave van een jong, onschuldig meisje, zouden iets te maken kunnen hebben met een worsteling die de celibatair levende diaken had met zijn eigen identiteit. In het Engelse Great Sankey weet men wel waar Carroll zich door liet inspireren. Daar spookt namelijk niet alleen een witte dame in een oud, monastiek gebouw, maar ook een meute spookhonden en een wit spookkonijn. Carrolls sprookje over Alice wijkt af en er ontbreekt een logica die van een auteur met een wiskundige achtergrond verwacht wordt, maar wellicht komt dat omdat een witte dame zijn inspirator was.

De vraag rijst of we zo geïndoctrineerd zijn met sprookjes waarin in het wit gehulde vrouwen een archetypische rol spelen dat we, haast als gedrogeerd, ze vanzelf beginnen te zien? Het zou kunnen dat we hersenspinsels nodig hebben om ons iets te leren over waarden en normen, want veel witte dames projecteren datgene wat er fout is gegaan in hun eigen leven en confronteren ons daarmee.

1.4 De onderliggende symboliek van "wit"

In tarotdecks zien we de witte vrouw heel duidelijk als archetype weergegeven. Op kaarten van het bekende deck van Rider Waite staat een aantal vrouwen in witte kleren afgebeeld, al dan niet met een kleine opdruk. Ze vertegenwoordigen een diversiteit van kwaliteiten. De Keizerin belichaamt vruchtbaarheid en schoonheid, Kracht combineert zelfvertrouwen met occulte macht. De kaarten confronteren ons tevens met levensfeiten, zo is de Koningin van de Bekers een goede vrouw en moeder, daar waar de Zwaarden Koningin een rouwende weduwe is. In de kleine arcana vinden we de witte vrouw terug op Bekers 2, als een zinnebeeld van vriendschap en romantiek, op Bekers 3 als vertolker van overvloed en op Zwaarden 2 als een blokkade voor een toegangsweg.

De kleur wit associëren westerlingen vaak met een maagdelijke onschuld, met waarheid en met positieve verbintenissen zoals een huwelijk. Wit is dan de kleur van de zuivere ziel en daarom worden kinderen gedoopt in witte kleding en is de witte duif een symbool van de heilige geest. In andere culturen ligt dat een tikje anders. Zo beschouwt men in China de kleur wit niet alleen als een kleur van zuiverheid, maar ook als een symbool van ouderdom, rouw en ongeluk. Toch lijkt haast iedereen, ongeacht de culturele achtergrond, bij spoken vaak te denken aan witte gedaanten.

1.5 Vooroordelen en verlangens uit ons onderbewustzijn

De Dikke van Dale definieert een archetype als een oervorm of standaardvoorbeeld. Een engel kan een archetypisch symbool zijn, net zoals de in het wit geklede vrouwen in de vele verhalen in dit boek. Toch twijfelen velen niet aan het bestaan van engelen en claimen duizenden getuigen een witte dame te hebben gezien. Is het dan ook een archetypisch geïmplementeerd beeld dat veel bijbels

georiënteerde mensen menen dat engelen uitsluitend mannelijk zijn, omdat de Bijbel geen vrouwelijke engelen beschrijft, en dat witte gedaanten die op aarde spoken, vooral een vrouwelijke en heidense natuur hebben?

Het zou kunnen dat vooroordelen een rol spelen bij de interpretatie van de witte spookvrouwen. Het zijn immers wezens die langer boos blijven, vaak bij geschiedenissen stilstaan, veel moeite hebben om te vergeven of blijven voorspiegelen wat er is misgegaan. Positieve vooroordelen ten opzichte van deze witte dames zijn er ook. Doordat ze zo vaak gezien worden, zou het kunnen dat ze vanuit het hiernamaals goed kunnen multitasken, zich minder makkelijk opzij laten zetten en geen moeite hebben om zonder partner op eigen benen te staan in hun realiteit. Dat gezegd hebbend, is er vaak wel een man die er de oorzaak van is dat zo'n vrouwelijke verschijning het aardse niet kan loslaten, zo blijkt uit vele verklaringen.

Vermoedelijk reflecteren de dames de mirakels waar wij diep van binnen naar verlangen. Veel mensen geloven in wonderen, ervaren onverklaarbare zaken en zij die nooit zoiets meemaakten, hopen er wel eens op. Mogelijk zit er in velen van ons een drang naar religie, een hunkering naar meer en een wens om een tipje van de sluier op te lichten die een glimp van het hiernamaals kan tonen. Wellicht is een witte vrouw daar dan een archetypisch symbool van en als dat zo is, lijkt het extra bijzonder dat de tegenhanger van religieuze aspecten, ook vaak als een witte vrouwelijke demon wordt gepersonifieerd. Het is zelfs apart om te ontdekken hoe er vanuit kerkelijke kringen een soort alleenrecht wordt geclaimd op de positieve verschijningen van witte dames. Geloven dat alleen het goede van God komt, lijkt dan ook weer een archetypisch denkbeeld te zijn.

Mensen hebben ook totaal geen moeite om een witte dame te visualiseren. Ik heb een aantal kennissen gevraagd om aan een witte dame te denken en het beeld dat in ze opkwam aan me te beschrijven.

Zonder uitzondering omschreef iedereen haar direct als een vrouw in een lang en wit gewaad. Niet met een broek, maar met een jurk, hetgeen onze inslag om in archetypen en vooroordelen te denken bevestigt. Jongetjes dragen immers een broek, meisjes een jurkje.

1.6 Koud, wit en ijselijk gegil

Witte dames verschijnen voornamelijk op afgelegen locaties, staan er vaak ineens of stappen uit een nevelige mistwolk. Een aantal van hen is doorzichtig, maar er zijn er ook die stoffelijker ogen. Hun standaard outfit is een wit gewaad en de meesten lijken iets boven de grond te zweven. Hun haren zijn meestal wit of zilverachtig, hun huid melkwit. Velen hebben lichte, witte ogen, maar af en toe worden er ook exemplaren gezien met rode, gloeiende ogen. Er wordt ook nogal eens gesproken over bloemengeuren en velen blijken ijselijk te kunnen gillen.

Een kenmerk van geestverschijningen is dat het vaak kouder wordt op plaatsen waar deze geesten huizen. Genomen proeven met gevoelige thermometers tijdens séances bevestigen dit.¹³ Vrij aanzienlijke temperatuurverlagingen en koude luchtstromingen zijn dan ook een bekend verschijnsel in relatie tot de witte dames.

Verschillende mensen zijn bang van de verschijningen, daar waar anderen ze onder boeiende materie scharen. Wat non-believers zich moeten realiseren, is dat het vaak indringende ervaringen zijn voor mensen die getuige zijn van zo'n fenomeen.

Prof.dr. J.L.F. Gerding schrijft het volgende: *"Het waarnemen van een geestverschijning wordt meestal ervaren als een indrukwekkende gebeurtenis. Men raakt doordrongen van het besef dat er meer is dan alleen het aardse bestaan, zelfs als niet met zekerheid kan worden vastgesteld of zich werkelijk een overledene heeft gemanifesteerd. Het ontbreken van een objectief bewijs is voor degene die een*

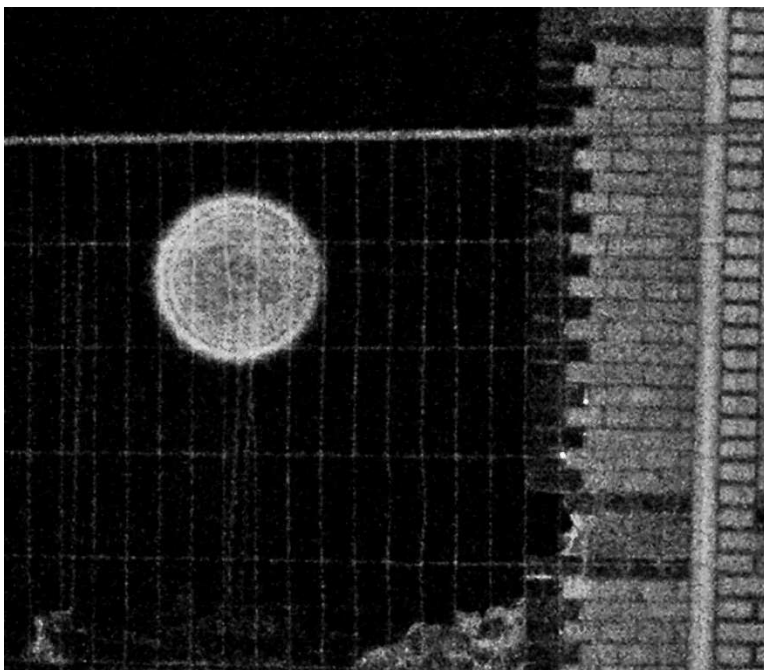
*geestverschijning ziet vaak niet van belang. Zo'n beleving is dermate intens en heeft zo'n diepe indruk gemaakt, dat het er niet toe doet wat anderen ervan vinden.*¹¹⁴

Wie in zijn eentje door een donker bos loopt, kan zich bij verontrustende gedachten maar het beste voorhouden dat spoken niet bestaan. Echter of dat na het lezen van dit boek nog steeds zal lukken, waag ik te betwijfelen. Een troost voor de mensen die bang zijn van de witte vrouwen is dat de dames over het algemeen genomen vrij honkvast zijn. Als ze eenmaal ergens gesetteld zijn, zoals in een grot, toren of rivier, dan is dat de plek waar ze meestal gesignaleerd worden en dus een gebied dat je kunt ontwijken. Loop je er toch, dan is het vooral oppassen geblazen als het ineens kouder wordt.

2 Spookhuizen

2.1 Orbs en witte juffers in Zeeuws-Vlaanderen

Toen mijn man en ik net van Brabant naar Zeeuws-Vlaanderen waren verhuisd, kregen we al gauw van alles te horen over twee beruchte spookhuizen. De villa op de Jufferschans in IJzendijke en het vervallen pand aan de Poeldijk in Sas van Gent werden benoemd. Met een groepje heb ik de locaties diverse keren 's nachts bezocht. We maakten dan foto's in het donker waarop regelmatig vlekken en witte, ectoplastische gestalten stonden. Ook afwijkende orbs verschenen op beeld.

Orb-foto gemaakt door Monique Hendriks bij spookhuis De Jufferschans in IJzendijke.

Een orb is een lichtbol die op foto's verschijnt. De verklaring van sceptici is dat het gewoon stofjes, regendruppels of condens van mist zijn, deeltjes die door de lens zijn opgevangen en het licht van een flits reflecteren, met een bedorven foto als resultaat.¹⁵ Ed Vos, een beroepsfotograaf met veertig jaar ervaring, kon na uitgebreid onderzoek echter niet anders dan concluderen dat er meer aan de hand is, mede omdat het fenomeen soms ook met het blote oog waarneembaar is. Hij beschouwt bepaalde orbs als multi-dimensionale bewustzijnsvormen, die in het bijzonder op krachtplaatsen vaak goed te fotograferen zijn.¹⁶

De spookhuizen waren al tijdenlang een geliefd uitstapje voor mensen die bijna allemaal hetzelfde deden; foto's maken en thuis kijken of er verschijningen op stonden. In het holst van de nacht kwam je mensen tegen uit heel Nederland. Sommigen hadden een paar uur gereden om de locaties te bezoeken. Het had altijd wel iets spannends om in het donker spookervaringen uit te wisselen.

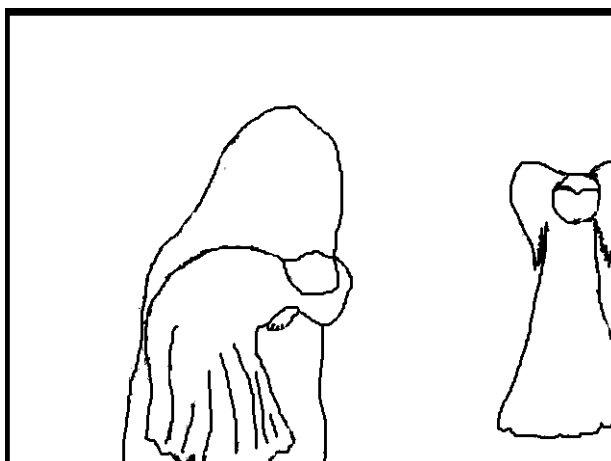
Over de Jufferschans deed indertijd het verhaal de ronde dat de eigenaar van het spookhuis in allerijl uit de woning was vertrokken en in een bejaardenhuis vertoefde. Hij zou weigeren het verpauperende, monumentale pand met het bijzondere bordes te verkopen. Ondanks dat de prachtige villa al jarenlang verlaten was, stond er nog steeds een complete inboedel binnen. De kopjes stonden nog op tafels, vergane theedoeken hingen aan haakjes, pannen sierden het aanrecht, fauteuils in de puinhoop waren in tact alsof er af en toe nog iemand op zat die dan keek naar de in elkaar gezakte kasten. Durfals klommen in het vervallen huis, met gevaar voor hun leven, om daar de beste kiekjes te knippen.

Een echtpaar uit Ossensisse, maakte bij de Jufferschans een foto die een doodstafereel lijkt te verbeelden. Daaropvolgende foto's, tonen allen een lege kamer. Rechts op de foto staat duidelijk een witte gestalte met iets wat op vleugels lijkt of Zeeuwse klederdracht verbeeldt, en in

het midden is een menselijke gedaante te zien die mogelijk een baby in een doodskleed vasthoudt.

Foto gemaakt door een echtpaar uit Ossensisse in maart 2007 bij de Jufferschans in Uzendijke.
(Via Youtube kunt u de boektrailer bekijken, zodat u deze foto in kleur kunt zien.)

Het is bijzonder om te zien hoe een stuk geschiedenis zich op spookfoto's aftekent. De onderstaande foto maakte ik een maand later in april 2007, tijdens een onderzoek op dezelfde locatie. Op de vergroting is te zien dat er een witte dame en een man naast elkaar staan, die beiden in dezelfde richting kijken. Ik ben ervan overtuigd dat er in dit huis een baby is gestorven onder zeer akelige omstandigheden. Dusdanig heftig dat zielen uit het verleden de woning niet los kunnen laten omdat mogelijk het echte relaas over de aard en toedracht niet in de openbaarheid is gekomen.

Foto gemaakt door Monique Hendriks in maart 2007 bij de Jufferschans in IJzendijke. Rechts ziet u respectievelijk een scherper gemaakte afbeelding en een weergave van de contouren.